

og havde en Ubrugelighed af Fartøiet til den 2den Juli tilfølg. Huset blev nu angst og henvendte sig til Regjeringen og ansøgte, at Ristcoen var saa stor, at den kunde foraarsage deres Udelæggelse, og gjorde opmærksom paa, at de vilde henvende sig til Rigsdagen. — Paa denne Storm kan Udvalget nu ikke tilraade Thinget at lægge videre Vægt, da det er klart, at Enhver, der vil indlade sig paa et slikt Foretagende, maatte tænke sig, at det vilde blæse ligesaavel dette Aar, som de tidligere Aar. — Ministeriet sagde, at de gjorde bedst i at arbejde videre fort; det var den bedste anbefaling for dem. De kjøbte sig nu en ny Muddermaskine for 30,000 Rd., men nu viste det sig, at de vare trufne paa et Steenlag, der foraarsagede saa store Banskeligheder, at de have maattet optage 159 store Steen med Steenklo og Kran, og at deres Maskiner have lidt saameget, at Reparationen vil koste 6,500 Rd., ligesom de ogsaa have tabt 83 Arbeidsdage af 281. Nu siger de: Saaledes er det gaaet os i dette Aar, hvorledes skal det da gaae os i det næste Aar? og dette har givet Anledning til, at de andrage paa forskellige Ting, som det høitærede Thing vil finde trykt i Anhanget Spalte 424—425. Der er 2 Skrivelser fra Indenrigsministeriet til Huset Owen & Søner, som man efter Udvalgets Mening maa lægge Mærke til. Den ene er af 7de Juli 1857, og den findes øverst Spalte 426; den anden er af 16de November dette Aar, hvori Ministeriet udtaler, at de maae fuldføre Arbeidet, førend det kan være Tale om Erstatning. Med disse Skrivelser maa Udvalget være aldeles enig. Den ene indeholder Tidspunktet, idet den siger: Vi kunne ikke tage under Dervedelse, hvorvidt Billighed fordrer, at der gives Erstatning, førend Arbeidet er fuldendt; men naar det er skeet, skulle uvillige Mænd undersøge Sagen, og Staten skal ikke luerere paa Eders Beføstning. Den anden siger: Vi kunne kun tænke paa at give Erstatning for saadanne Arbeider, som ligge udenfor den egentlige Opudbring, og som man maatte finde have ødelagt Eders Maskiner, tildeels fordi I ikke havde ventet at træffe paa saadanne Gjenstande. Herhen hører efter Ministeriets Udtalelse Brag og Træstam-

mer; men dernæst har Ministeriet tilføjet „med Mære“. Udvalget mener nu at maatte gaae ud fra den Betragtning, at Folk, som hende til den Slags Arbeider, maae nøie undersøge Contracten og Grunden, hvor Arbeidet skal foretages, for at komme til Kundskab om, hvorvidt det er den virkelige Tilstand, som i Andragendet er fremsat, og at det vil fremgaae af en saadan Undersøgelse, hvorvidt disse Stene kunne henføres under Kategorien „Brag og Træstammer m. m.“, eller om Tilstedeværelsen af dem er Noget, som Huset maatte have ventet sig. Saaledes stiller Sagen sig for Udvalget, som skal tilraade Thinget at henlægge Andragendet, men tillige derhos udtrykkeligt at udtale sin Billighed af det Løfte om Erstatning for Optagelse af Brag og Træstammer m. m., som af Ministeriet i Skrivelsen af 7de Juli 1857 er givet Entreprenøren, og ligesom ogsaa af, at den rette Tidbestemmelse for, at Sagen tages under fornyet Dervedelse, er den Tid, da Arbeidet er gjort færdigt af Huset Owen & Søner.

Det sidste Andragende, som jeg skal have den Ære at omtale for det høitærede Thing, er fra Ribe Byes Communalbestyrelse og Havnecommissiøn. Det høitærede Thing vil erindre, at der i Finantsloven for 1858—59 blev bevilget et Laan paa 7,255 Rd. til Ribe Commune til en forøget Udgift ved Naens Rectification, og at der blev tilføjet den Bestemmelse, at dette Laan skal afdrages og forrentes af Havnekassens Overskud. Sagens historiske Gang er følgende: Der blev gjort Overslag over, hvad denne Rectification vilde koste, og den blev calculeret til 70,000 Rd. Deraf tilføjede Rigsdagen Halvdel, mod at den anden Halvdel udrededes af Communen. Det blev derfor Havnecommissiønen tilfjendegivet, at Alt, hvad Anlægget maatte koste mere, var Statskassen aldeles uvedkommende. Nu blev Summen overskreden med 14,509 Rd. 46½ s. Da skrev Communen og Havnecommissiønen til Ministeriet, at da det var et almeennyttigt Foretagende, meente de at maatte henvende sig til det med Anmodning om, at det vilde foranledige, at Staten bidrog ogsaa Halvdel af denne Sum som et yderligere